

sikker på vil komme alle til glæde. Nu får vi lagt skinnerne til et enstrengt arbejdsmarkedssystem, hvor indgangen er den samme uanset forsørgelsesgrundlaget, og hvor indsatsen skal være bestemt af, hvilke behov den ledige har, og hvor ledetråden er den korteste vej til et almindeligt arbejde.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi får enkle og aktive tilbud. Forenklingen af redskabsviften gennemføres til foråret.

Det, vi vil med de forslag, vi behandler i dag, er at styrke det individuelle kontaktforløb med den ledige. Ingen får lov at gå ledig i mere end 3 måneder uden at være i kontakt med en aktør, og er der behov for hyppigere kontakt, ja, så sker kontakten hyppigere.

Kl. 16.50

Vi ophæver det forkætrede 75-pct.s-aktiveringskrav og erstatter det med en individuel fleksibel aktivering.

Vi får nu også for alvor taget hul på arbejdet med at inddrage andre aktører i hele indsatsen såvel i kontaktforløbet som i formidlingsindsatsen og i gennemførelsen af tilbuddet. I inddragelsen af andre aktører sætter vi fokus på, at aflønningen skal stå mål med resultaterne.

Vi sikrer muligheden for den nødvendige uddannelse i første del af ledighedsperioden uden at risikere at bruge en masse uddannelseskroner, som bare er spildte. Jeg finder, vi har fundet en meget god balance mellem det at kunne give uddannelsestilbud så tidligt som nødvendigt og samtidig sikre, at vi ikke bruger uddannelseskroner på ledige, der alligevel hurtigt vil finde et job.

For de længerevarende ledige skal man først og fremmest satse på, at de kommer ud på en arbejdsplads og dér får fyldt på med de kvalifikationer, de har brug for for netop at blive bedre til det job, det vil sige en målrettet uddannelsesindsats frem for at gå fra det ene uddannelsestilbud til det andet uden at komme tættere på arbejdsmarkedet.

Sondringen mellem dagpenge- og aktivperiode ophæves og erstattes af én ydelsesperiode.

Vi ændrer reglerne for nyberegning af dimitterende m.fl.

Vi forenkler og harmoniserer rådighedsreglerne for forsikrede ledige og kontanthjælpsmodtagere, så rådighedsreglerne i videst muligt omfang harmoniseres. I harmoniseringen medgår også en nedsættelse af venteperioden for selvstændige.

Lovforslag nr. L 62 handler om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Vi sikrer her, at de kontanthjælpsfamilier, der er fanget i kontanthjælpsfælden, animeres til at komme ud på arbejdsmarkedet. Bare et lille job kan nu betale sig. Mange gifte kontanthjælpsmodtagere er fanget i den fælde, at det økonomisk ikke kan betale sig at arbejde, og det er selvfølgelig uholdbart. Når man med dette forslag sænker kontanthjælpen med 500 kr. pr. måned for gifte kontanthjælpsmodtagere og samtidig hæver beskæftigelsesfradraget fra 11,50 til 28,00 kr. pr. time efter 6 måneders sammenhængende kontanthjælp, sikrer man, at disse familier ikke af økonomiske grunde hænger fast i denne kontanthjælpsfælde. Vi sikrer jo med disse ændringer, at selv få timers arbejde om ugen til mindsteløn sikrer det samme underhold for familien. En sådan ændring er med til at sikre, at disse familier har noget at stå op til om morgenen: at blive en del af et netværk, at være en del af samfundet. Det handler ganske enkelt om menneskesyn.

Jeg tror, alle er enige i, at det som minimum skal være lidt bedre at tage et arbejde frem for at være på kontanthjælp.

Venstre støtter varmt lovforslagene.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har tre spørgsmål til Venstres ordfører.

Det ene er, om hr. Jens Vibjerg ikke kan forklare mig og muligvis Folketinget, hvad der fundamentalt har ændret sig fra situationen før valget til nu efter valget. Før valget var hr. Jens Vibjerg og undertegnede et hundrede procent enige om, at jo før man kom i gang med aktiveringen, jo bedre, ikke af hensyn til de 70 pct. som kan klare sig selv, men af hensyn til de sidste 30 pct. Hvad er forklaringen på, at det ikke længere er nødvendigt? Jeg tænker på den fælles opslutning, vi havde til de to forsøgsprojekter i Århus og Ringkjøbing Amter.

Det andet er: Kan hr. Jens Vibjerg ikke reddegøre for, hvor mange yderligere samtaler arbejdsformidlingens medarbejdere skal have for at kunne tage samtale hver tredje måned med de arbejdsløse?

Det sidste er: Hvor mange private jobtræningspladser er der aftalt etableret som følge af arbejdsmarkedsreformen?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal nøjes med to spørgsmål i første omgang.